

Socialministeriet
 Ligestillingsafdelingen
 Søren Feldbæk Winther

10. september 2007

Anledning:	Samråd i Folketingets Retsudvalg	J.nr. 2007-4736	
Sted:	Retsudvalget, Christiansborg	Dato:	4/10 2007
Titel:	Regeringens samlede indsats til bekæmpelse af vold i familien	Klokkeslæt:	12.00
Debat med:	Udvalgets medlemmer	Taletid:	5 min.
Presse:	Sagen har været bragt i diverse medier og der kan forventes pressedækning af mødet.	Samlet tid:	
Politikere:	Retsudvalgets medlemmer	Talerstol:	Nej
Andet:	Spørgsmålet fra Elsebeth Gerner Nielsen (R) lyder som følger: Ministrene bedes redegøre for sammenhængen mellem ligestillingsministerens ligestillingskampagne og justitsministerens accept af, at politiet nedprioriterer husspektakler til fordel for øget indsats på andre af politiets områder. Der henvises til, at justitsministeren har forsvaret, at politiet nedprioriterer husspektakler, og har udtalt at: "I hver eneste by er der ægtefolk, der lever som hund og kat. De elsker hinanden, men skændes hele tiden."		

Talens tre vigtigste politiske budskaber:	<ul style="list-style-type: none"> • Vi har styrket indsatsen mod vold mod kvinder og afsat store beløb til formålet • Vi har gjort dette i godt samarbejde mellem flere ministerier og mellem grupper af fagfolk (politi, sagsbehandlere, sundhedspersonale, krisecenterpersonale o.a.) • Vores kampagner har gjort meget for at bryde tabuet om vold mod kvinder
Indeholder talen nye tiltag/ideer/politiske holdninger, som ikke har været offentliggjort før?	Nej
Er der gode, konkrete eksempler i talen?	
Er der en lokal/regional interesse i talen?	Nej
Hvilke fagblade vil være relevante for talens indhold?	Pressen generelt
Har der tidligere været journalistisk interesse for de elementer, som indgår i talen? I hvilke medier?	I forbindelse med et interview, som justitsministeren gav til DR Bornholm om hvor hurtigt politiet rykker ud (responstider) til henholdsvis overfald og husspektakler, udtalte justitsministeren blandt andet, at "I hver eneste by er der ægtefolk, der lever som hund og kat. De elsker hinanden, men skændes hele tiden." Disse løsevne klip fra et længere interview gav anledning til en del kritik mod justitsministeren, idet hun blev beskyldt for at negligere vold mod kvinder.
Evt. problemstillinger ved at offentliggøre indhold i talen i anden sammenhæng:	

Indledning

Jeg vil gerne give udvalget nogle supplerende bemærkninger til justitsministerens gennemgang.

Justitsministeriet har fra starten i 2001 været en vigtig del af regeringens tværministerielle indsats til bekæmpelse af vold mod kvinder.

Det brede samarbejde mellem ministerierne bag handlingsplanen og mellem de fagfolk, der møder den voldsramte familie, er netop et gennemgående træk ved regeringens aktiviteter.

Handlingsplanerne er udformet i et samarbejde mellem Indenrigs- og sundhedsministeriet, Integrationsministeriet, Justitsministeriet samt Social- og ligestillingsministeriet. Oveni det er finansieringen af planerne besluttet i fællesskab med satspuljepartierne.

Tværfagligt samarbejde

I forhold til den tværfaglige indsats mod hustruvold er politiet naturligvis en meget central aktør.

Og når vi har været ude i landet med vores oplysningskampagner for fagfolk, har politiet deltaget aktivt og konstruktivt i drøftelserne af et styrket samarbejde mellem de forskellige aktører på området, såsom krisecentrene, sagsbehandlerne og politiet.

Og det er jo helt tydeligt i politiets nye strategi mod samlivsrelateret vold, at de er meget opmærksomme på at sikre en koordineret indsats mod vold i familien, blandt andet med et fast samarbejdsforum sammen med de sociale myndigheder og sundhedsvæsenet.

Så i forhold til spørgsmålet om kampagnen ”Vær en mand – Sig nej til vold mod kvinder” og justitsministerens udtalelser, kan jeg kun sige, at vi har masser af gode erfaringer med det tværministerielle samarbejde og at justitsministeren efter min overbevisning helt klart yder sit til den styrkede indsats mod vold mod kvinder.

Hovedsagen er for mig at se, at vi sammen fortsætter med at bekæmpe vold mod kvinder, uanset hvor den forekommer!

Kampagnen ”Vær en mand – sig nej til vold mod kvinder”

Jeg kan fuldt ud stå inde for den nye mande-kampagne, som min forgænger satte i gang i august.

Og kampagnens overskrift siger jo nærmest det hele: ”Vær en mand – Sig nej til vold mod kvinder”!

Vi har sat fokus på mændene, for hvis vi fjerner volden, så fjerner vi også ofrene. Det er blevet tid til, at mændene tager aktiv stilling og tager afstand fra vold. Og det gælder alle mænd – ikke kun dem, der slår.

Der skal selvfølgelig være de nødvendige hjælpeforanstaltninger til kvinder, som udsættes for vold, men vi må også give voldsmændene muligheden for at ændre på deres ødelæggende adfærd, hvis vi vil volden til livs.

Jeg vil gerne indrømme, at kampagnen havde et voldsomt udtryk: Billeder af forslåede kvinder; blå mærker og brækket næse og ikke mindst voldsudøvernes frygteligt dårlige undskyldninger, som bruges til dække over volden.

Men billederne er jo ingenting i forhold til den smerte og de trusler, som de voldsramte kvinder rent faktisk må leve med, ofte over flere år.

Så fint for mig med et pågående udtryk, hvis det er med til at vise befolkningen, hvor alvorligt problemet er.

Den styrkede indsats

Og problemet er jo alvorligt:

Over 40.000 kvinder udsættes hvert år for vold fra en nuværende eller tidligere partner! Og ca. 29.000 børn må årligt overvære, at deres mor udsættes for vold!

Derfor har regeringen i et – som tidligere nævnt - godt tværministerielt samarbejde lanceret 2 omfattende handlingsplaner på området;

handlingsplaner, som er fyldt med konkrete aktiviteter til bedre støtte og styrket forebyggelse af vold i familien.

Og jeg vil gerne understrege, at indsatsen langt hen ad vejen er planlagt i fællesskab med Folketingets partier. Det er en klar fordel, når vi vil sikre os, at indsatsen mod vold i hjemmet ikke bare bliver en her-og-nu symptombehandling.

Der er tale om en bred indsats på mange felter:

For det første har vi brudt den tavshed og det tabu, der har været omkring vold i hjemmet. Evalueringerne af vores kampagner viser, at de er nået ud til den brede befolkning og har været med til at ændre holdninger og nedbryde fordomme. Det er med til at fjerne den berøringsangst, som der kan være over for et så ømtåleligt problem som vold i hjemmet.

For det andet har vi sørget for, at fagfolkene har de rette redskaber til at give støtte og forebygge volden. Der er for eksempel udarbejdet værktøjskasser og vi har holdt undervisningsdage over hele landet. Lige nu planlægger vi en ny undervisningsturné og vil også styrke forebyggelsen af voldsramte kvinders udstødning fra arbejdsmarkedet. Det er både socialarbejdere, politiet, sundhedsplejersker og andre fagfolk, der skal vide, hvordan de bedst hjælper kvinderne og deres familier.

Hvis statsministeren nævner forslaget om familierådgivere i sin åbningstale, kan følgende siges:

For at sikre en koordineret indsats, for eksempel i forbindelse med udflytning fra krisecentret, skal alle kommuner nu tilbyde kvinder med børn på krisecentre en familierådgiver. Denne særlige rådgiver skal støtte familien i forbindelse med at skabe en ny tilværelse. Og der er her tale om rådgivning på tværs af sektorerne; det kan være i forhold til at skulle etablere sig i ny bolig, at få styr på økonomien og jobbet og at få børnenes hverdag til at fungere.

For det tredje har vi - udover vores kampagne - taget alvorligt fat i behandling af den voldelige mand. Der er blandt andet lige uddelt 15 mio. kr. til flere behandlingsmuligheder for voldelige mænd. Pengene er gået til at gøre behandlingstilbuddet Dialog mod Vold landsdækkende og så har Herning og Odense kommune fået penge til rådgivning for voldelige mænd.

En rød tråd gennem alt arbejdet er et særlig fokus på de voldsramte etniske minoritetskvinder. Vi ser desværre rigtig mange af disse kvinder på krisecentrene og vi ved, at kvinderne behøver en særlig indsats for at komme videre væk fra volden. Vi kan se, at denne gruppe af kvinder både mangler netværk og viden om danske love og regler. Samtidig har de ofte et begrænset kendskab til mulighederne for at få støtte og rådgivning. Så derfor skal vi blive endnu bedre til at give de etniske minoritetskvinder en målrettet håndsrækning.

Så der er allerede mange forskellige aktiviteter på dette område. Det jeg vil tage særligt fat i nu, er at få styrket forebyggelsen, så volden ikke opstår. Og så vil jeg have forankret den nuværende indsats hos de relevante aktører.

Puljer, kampagner og udvikling er alt sammen nødvendigt. Men det må aldrig erstatte det store ansvar, der skal løftes af politi, socialforvaltninger og sundhedspersonalet i fællesskab.

Lige til slut vil jeg gerne understrege, at vi er meget opmærksomme på, at vold i hjemmet ikke kun rammer kvinderne, men også børnene. Derfor lancerede regeringen allerede i 2004 en handlingsplan mod børnemishandling. Og på satspuljen er der over de næste 3 år afsat 52 millioner kroner, så vi over en bred kam kan forbedre støtten til de voldsramte kvinder samt deres børn. Blandt andet skal kvinderne og deres børn tilbydes psykologbistand; et emne, som vi også drøftede på vores EU-konference om ligestilling i sidste uge.

Samtidig arbejder vi fortsat på at bryde den negative sociale arv; noget som også vil komme disse børn til gode.

Afslutning

Jeg håber, at jeg har gjort det tydeligt, at regeringen på tværs af mange ministerier og aktører prioriterer indsatsen mod vold i familien højt. Og jeg ser det som min opgave at blive ved med at drive på, så vi får

givet kvinderne en håndsækning til at starte et nyt liv; så vi får behandlet de voldelige mænd; og så vi tydeliggjort, at vold i hjemmet ikke er et privat problem, men et fælles ansvar.